

Καλλιμάζης
1323

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

● ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ●
Όργανο όμωνύμου Συλλόγου
Χριστοκοπίδου 12, 105 54 - Αθήνα
www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα:
2103212713 - 2103212107
e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

● ΕΤΟΣ 54ο - ΤΕΥΧΟΣ 510 ●
● ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2007 ●

● «Ίδε ό άμνός του Θεού ό αίρων τήν άμαρτίαν του κόσμου» (Ίωάν. α΄ 29) ●

Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ

(Μέ εύκαιρία τά 1600 χρόνια άπ' τήν κοίμησι Ίωάννου του Χρυσοστόμου. 407-2007)

Σπάνιο είδος ό άνθρωπος

Ανθρωπος! Νά τί ήταν ό άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος. Σπουδαίο πράγμα νά είναι κανείς άνθρωπος. Πολύ σπουδαίο. Σπάνιο είδος ό άληθινός άνθρωπος· εκείνος, πού άξίζει νά λέγεται άνθρωπος, πού άγωνίζεται νά παραμένη άνθρωπος.

● Τόσο σπάνιο είδος, ώστε ό άρχαίος φιλόσοφος Διογένης βγήκε κάποιου μεσημέρι, πού ό ήλιος έκαιγε, στην άγορά μ' ένα φανάρι άναμμένο κι έψαχνε. Κι όταν τον ρωτούσαν, άπαντούσε: «΄Ανθρωπον ζητώ!» Τόσοι άνθρωποι κυκλοφορούσαν γύρω του, κι εκείνος έψαχνε νά βρή τον άνθρωπο! Τόσα ανθρωπόμορφα όντα στην Αθήνα, κι άληθινός άνθρωπος δέν ύπήρχε. Συνωστισμός άτόμων, άπουσία ανθρωπίνων προσώπων.

● Τόσο σπάνιο είδος ό άνθρωπος, ώστε ό προφήτης Ησαίας παραπονέθηκε κάποτε στον Κύριο: «Τί ότι ήλθον και ούκ ήν άνθρωπος;» (Ησ. ν' 2). Πορεύτηκε κατ' έντολή του Θεού στά Ίεροσόλυμα μέ τους έκαιοντάδες χιλιάδες κατοίκους, και άνθρωπο δέν βρήκε.

● Τόσο σπάνιο είδος ό άνθρωπος, ώστε, όταν έμφανίστηκε στη γή ό ΄Ανθρωπος, ό τέλειος ΄Ανθρωπος, έκθαμβοι στάθηκαν μπροστά Του οί κάτοικοι τής γής. Έχθροί και φίλοι έκφράζονται μέ θαυμασμό: «Ίδού ό ΄Ανθρωπος!» (Ίωάν. ιθ' 5). Ό Ίησούς Χριστός είναι ό άληθινός ΄Ανθρωπος. Όχι άπλώς ΄Ανθρωπος, άλλ' ό Θεός πού έγινε άνθρωπος, ό Θεάνθρωπος.

Ό Χριστός είναι τό άρχέτυπο του ΄Ανθρώπου. Είχε άπολεσθή τό πρωτότυπο. Όλοι είχαν καταστήσει κακέκτυπα. Ό άνθρωπος, ή είκόνα του Θεού, είχε άλλιωθή. Είχε παραμορφωθή. Είχε άποκτηνωθή. Κι έστειλε ό Θεός άπ' τον Ούρανό τό άρχέτυπο του τελείου ανθρώπου: Τόν Υιό και Λόγο Του.

Τό μεγαλύτερο θαῦμα στὸν κόσμο εἶναι νά γίνῃ κανεὶς ἄνθρωπος κατ' ἀπομίμησιν τοῦ πρωτοτύπου, τοῦ Ἰησοῦ. Τό θαῦμα αὐτό βλέπουμε στό πρόσωπο τοῦ ἁγίου *Ἰωάννου τοῦ Χρυσόστομου*.

Ὁ ἄνθρωπος! Ὁ μιμητής τοῦ Χριστοῦ, τό πιστό ἀντίγραφο τοῦ Θεανθρώπου. Ἄν ὁ Χριστός εἶναι ὁ καθρέφτης, δύο ἅγιους βλέπουμε, πού κατ' ἐξοχήν μοιάζουν μέ τό πρωτότυπο. Τόν ἀπόστολο *Παῦλο* καί τόν *ἱερό Χρυσόστομο*.

● Μιμητής τοῦ Χριστοῦ ὁ Παῦλος. Μιμητής δέ τοῦ Παύλου ὁ Χρυσόστομος.

● Στόμα Χριστοῦ ὁ Παῦλος. Στόμα δέ Παύλου ὁ Χρυσόστομος.

● Στήν περίπτωσι τῶν τριῶν προσώπων, Χριστοῦ, Παύλου, Χρυσόστομου, βρίσκεται πλήρης ἡ ἐφαρμογή τοῦ λόγου τοῦ Παύλου: «Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καὶ γὰρ Χριστοῦ» (Α' Κορ. ια' 1).

Ὁ ἄνθρωπος θαῦμα

Ἄνθρωπος θαῦμα ὁ Χρυσόστομος. Ὁ ἥλιος δέν φαίνεται νά κἀνῃ ἓνα μεμονωμένο θαῦμα, νά θεραπεύῃ π.χ. ἓναν ἄρρωστο. Κάνει ὅμως τό μεγάλο, τό *πανανθρώπινο θαῦμα*. Χωρίς τόν ἥλιο ὄχι ἓνας ἄρρωστος, ἀλλ' ὅλοι οἱ ἄνθρωποι θά πέθαιναν. Ἄρα ὅλοι οἱ ἄνθρωποι χρωστάνε τή ζωή τους στό θαῦμα, πού ὀνομάζεται ἥλιος.

Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὑπῆρξε κι ἐξακολουθεῖ νά εἶναι *πνευματικός ἥλιος*. Δέν ἀκούστηκε νά ἔκανε μικρό θαῦμα μέ τά τίμα λείψανά του ἀπ' ἐκεῖνα, πού συνήθως ἐντυπωσιάζουν. Δέν ἀκούστηκε νά θεραπεύτηκε π.χ. ἄρρωστος. Ἄκτινοβολεῖ ὅμως καί φωτίζει δεκαῆξι αἰῶνες τήν οἰκουμένη μέ τά λόγια καί τά ἔργα του.

Τόσο ἔλαμπε ὡς ἱεροκῆρυξ ὁ Χρυσόστομος, ὥστε οἱ σύγχρονοί του ἔλεγαν: «*Καλύτερα νά σβήσῃ ὁ ἥλιος, παρά νά σβήσῃ τό στόμα τοῦ Χρυσόστομου*».

Ἄνθρωπος ἀληθινός ὁ Χρυσόστομος. Συνδύαζε:

- χαρίσματα καί ἀρετές.
- προσόντα νοητικά καί ἀγιότητα βίου.
- θεολογία καί κοινωνιολογία.

● κοινωνική προσφορά καί προσωπική πνευματική ζωή.

● οἰκουμενική ἱεραποστολή καί μοναχισμός.

● θεωρία καί πράξι.

● πίστι καί γνώσι.

● οὐρανό καί γῆ.

● αὐστηρότητα καί ἐπιείκεια.

● ἐλεγκτικό λόγο καί παραμυθία.

● Ἦταν καί χεῖμαρρος καί ρυάκι.

● Ἦταν ὁ πατέρας, πού συμπεριφερόταν ἀνάλογα καί κατάλληλα, πάντοτε ὁμως ὠφέλιμα καί παιδαγωγικά.

● Ἦταν πολυέδρος ἀδάμας. Ἐλάμπε κι ἀκτινοβολοῦσε, ἀπό ὅπουδήποτε κι ἄν τόν παρατηροῦσες. «*Σφαιρικός*», ὅπως λέμε σήμερα, ἄνθρωπος, πού ὄχι μόνο εἶχε ἀποκτήσει ὅλες τίς ἀρετές μέ τόν προσωπικό του ἀγῶνα καί τή χάρι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά καί ὅλους τούς ἄνθρώπους ἀγαποῦσε μέ τόν ἱεραποστολικό του ζῆλο.

Γιατί λεγόμαστε ἄνθρωποι;

Ἄφου, λοιπόν, ὁ Χρυσόστομος εἶναι ὁ ἄνθρωπος - θαῦμα, ἄς τοῦ παραχωρήσουμε τό λόγο περί ἀνθρώπου. Οἱ ἐχθροί του τόν κατέβασαν ἀπ' τόν ἄμβωνα καί τόν ἐξώρισαν. Καί ἦταν οἱ ἐχθροί του οἱ *φαῦλοι δεσποτάδες* τῆς ἐποχῆς του.

Δεσποτάδες εἶχαν γίνει. Ἄνθρωποι δέν εἶχαν γίνει! Ὅποιος διώκει τούς ἀνθρώπους τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἦταν ὁ Χρυσόστομος, αὐτός δέν μπορεῖ νά εἶναι ἄνθρωπος. Εἶναι θηρίο καί θηρίου ἀγριώτερος. Δαίμονας καί δαιμόνων σατανικώτερος.

Ὁ Χρυσόστομος μᾶς παρουσιάζει τό θέμα «*ἄνθρωπος*».

● Εἴμαστε ἄνθρωποι; Πλαστήκαμε ὀπωσδήποτε ἄνθρωποι.

● Λεγόμαστε ἄνθρωποι. Γιατί;

Διότι ἔχουμε δύο χέρια καί δύο πόδια; Ἄλλά καί τά ζῶα ἔχουν χέρια καί πόδια.

Διότι ἔχουμε μάτια καί αὐτιά; Ἄλλά καί τά ζῶα ἔχουν μάτια καί αὐτιά, καί μάλιστα καλύτερα ἀπό μᾶς.

Διότι τρώμε καί πίνουμε; Ἄλλά καί τά ζῶα τρώνε καί πίνουν.

Γιατί λεγόμαστε άνθρωποι;

Διότι έχουμε λογική και ελευθερία; Αυτό τὰ τὰ δύο είναι ὄντως στοιχεῖα ὑπεροχῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐναντι τῶν ζώων, ἀλλά τὸν ἄνθρωπο δὲν τὸν κάνουν ἡ λογική καὶ ἡ ελευθερία. Ἡ καλὴ χρῆσις τῆς λογικῆς καὶ τῆς ἐλευθερίας τὸν καθιστοῦν ἄνθρωπο, ἀφοῦ ἡ κακὴ χρῆσις τῆς λογικῆς τὸν κάνει παράλογο καὶ ἡ κακὴ χρῆσις τῆς ἐλευθερίας τὸν μεταβάλλει σὲ ἐξάρτημα καὶ δούλο.

● Πότε, λοιπόν, λεγόμαστε ἄνθρωποι; Ὅταν ἔχουμε εὐσέβεια. Ἡ εὐσέβεια μᾶς ἀνεβάζει. Ἀνυψώνει τὰ μάτια πρὸς τὸν οὐρανό, ἀφοῦ ἄνθρωπος εἶναι ἐκεῖνος, πού βλέπει ψηλά. Τὸν οὐρανὸ τὸν βλέπει μόνο ὁποῖος ἔχει πίστι ὀρθή καὶ βίο καθαρὸ· εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ. «Ἄνθρωπός ἐστιν, οὐχ ὅστις ἀπλῶς χεῖρας καὶ πόδας ἔχει ἀνθρώπου, οὐδ' ὅστις λογικὴ μόνον, ἀλλ' ὅστις εὐσέβειαν καὶ ἀρετὴν μετὰ παρρησίας ἀσκεῖ» (Ε.Π.Ε. 30,348).

● Μὲ τὸν ὀρισμὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀσχολήθηκαν καὶ οἱ ἀρχαῖοι, θαυμάζοντας τὰ ἔκτακτα χαρίσματά του. Μὰ ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος ὀρίζεται καὶ προσδιορίζεται μέσα στὴν Ἁγία Γραφή. «Τὶ ἐστὶν ἄνθρωπος, ἴδωμεν. Οἱ ἐξωθέν φασι ζῶον λογικόν, θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. Ἡμεῖς δὲ μὴ ἀπ' ἐκείνων τὸν ὄρον θώμεθα, ἀλλὰ πόθεν; Ἀπὸ τῆς θείας Γραφῆς. Ποῦ τοίνυν ἡ Γραφή ὄρον ἐξέθετο ἀνθρώπου; Ἄκουε λεγούσης αὐτῆς: “Ἦν ἄνθρωπος δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής, ἀπεχόμενος ἀπὸ παντός πονηροῦ πράγματος” (Ἰώβ α' 2). Τοῦτο ἄνθρωπος. Καὶ πάλιν ἕτερός φησι: “Μέγα ἄνθρωπος καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων” (Παροιμ. κ' 6). Τούς δὲ μὴ τοιούτους, κἂν νοῦ μετέχωσι, κἂν μυριάκις ἐπιστήμης ὡσι δεκτικοί, οὐκ οἶδεν ἡ Γραφή λέγειν ἀνθρώπου, ἀλλὰ κύνας καὶ ἵππους καὶ ἔχεις καὶ ὄφεις καὶ ἀλώπεκας καὶ λύκους» (Ε.Π.Ε. 23,342-344). Μετὰ φρασις: Ἄς δοῦμε τί εἶναι ἄνθρωπος. Οἱ κοσμικοὶ φιλόσοφοι λένε, ὅτι εἶναι ἓνα ὄν λογικὸ, θνητό, πού ἔχει δυνατότητα νὰ σκέπτεται καὶ νὰ παράγει ἐπιστήμη. Ἐμεῖς ὁμως οἱ χριστιανοὶ δὲν θὰ πάρομε τὸν ὄρο τοῦ ἀνθρώπου ἀπ'

ἐκείνους, ἀλλ' ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή. Καὶ ποῦ ἡ Γραφή ἐκθέτει τὸν πραγματικὸ ἄνθρωπο; Μιλώντας γιὰ τὸν Ἰώβ λέει: «Ἦταν ἄνθρωπος ἐνάρετος, φιλαλήθης, εὐσεβής, πού ἀπείχε ἀπὸ κάθε κακὸ πρᾶγμα». Αὐτὸς πραγματικὰ εἶναι ἄνθρωπος. Καὶ ἄλλος λέει: «Σπουδαῖο πρᾶγμα ὁ ἄνθρωπος καὶ τίμιος ἄνδρας ὁποῖος ἔχει ἀγάπη καὶ πράττει ἐλεημοσύνη». Ὅσοι δὲν εἶναι τέτοιοι, κι ἂν ἀκόμα εἶναι εὐφρεῖς καὶ σπουδαῖοι ἐπιστήμονες, δὲν ὀνομάζονται ἀπ' τὴ Γραφή ἄνθρωποι, ἀλλὰ χαρακτηρίζονται σκυλιά, ἄλογα, ὀχιές, φίδια, ἀλεπούδες, λύκοι.

Μᾶς ἀνέπλασε

● Πλαστήκαμε ἄνθρωποι. Εἴμαστε ἀνώτεροι ἀπ' τὰ ζῶα. Βρισκόμαστε σὲ λίγο κατώτερη θέσι ἀπ' τοὺς ἀγγέλους.

● Ἀναπλαστήκαμε. Μετὰ τὴν πλάσι ἔχουμε τὴν ἀνάπλασι. Ὁ Ἰδιος, πού μᾶς ἔπλασε, Αὐτὸς καὶ μᾶς ἀνέπλασε. Ὅταν ἓνα καλλιτέχνημα φθαρῆ ἀπ' τὸ χρόνο καὶ θέλουμε νὰ τοῦ ἀποδώσουμε τὴν πρώτη ὁμορφιά, τὸ ἀρχαῖο κάλλος, τί κάνουμε; Καλοῦμε τὸν ἴδιο τὸν καλλιτέχνη, ἂν ἀκόμα ὑπάρχει, προκειμένου νὰ τὸ ἐπιδιορθώσῃ ὁ ἴδιος.

● Ὁ Καλλιτέχνης, πού κατασκεύασε τὸ ἀριστούργημα, πού λέγεται ἄνθρωπος, ὑπάρχει, ζῆ. Δὲν πεθαίνει ποτέ. Εἶναι ὁ Δημιουργικὸς Λόγος, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸς ἀληθινός. «Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο» (Ἰωάν. α' 2).

● Ὅταν ὁ ἄνθρωπος ἔπεσε, ἀλλοιώθηκε, ἀμαυρώθηκε καὶ ἀπὸ ἀθάνατος κατάντησε θνητός, τότε ἡ λύσις γιὰ τὴν ἐπαινοδό του στὸ ἀρχαῖο κάλλος βρισκόταν στὰ χέρια μόνο τοῦ Δημιουργοῦ Καλλιτέχνη. Ἐνας τρόπος ἐπιδιορθώσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑπῆρχε: Νὰ ἐπεμβῆ πάλι ὁ Καλλιτέχνης Θεὸς Λόγος. Αὐτὸ καὶ ἔγινε. «Ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν» (Ἰωάν. α' 14). Ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ ἦρθε στὸν κόσμον. Ἀνέπλασε τὸν ἄνθρωπο στὸ ἐργαστήρι τῆς ἀγάπης Του, πού λέγεται Στανρός.

Τόση ἀξία ἔχει ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου,

ώστε γι' αυτήν τά πάντα δημιουργήθηκαν, μά πρό παντός γι' αυτήν ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος: «Ψυχή ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, δι' ἣν τά ὀρώμενα πάντα γέγονεν. Δι' ἣν νόμοι καὶ κολάσεις καὶ τά μυρία θαύματα καὶ αἱ ποικίλαι τοῦ Θεοῦ πραγματεῖαι. Δι' ἣν οὐδέ τοῦ Μονογενοῦς ἐφέϊσατο» (Ε.Π.Ε. 31,324). Μετάφρασις: Εἶναι ψυχή ὁ ἄνθρωπος. Γι' αὐτήν δημιουργήθηκαν ὅλα ὅσα βλέπουμε. Γι' αὐτήν οἱ νόμοι καὶ οἱ τιμωρίες καὶ τά μυριάδες θαύματα καὶ ὅλες οἱ ποικίλες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτήν ἀκόμα καὶ τό Μονογενῆ Του Υἱό δέν λυπήθηκε, ἀλλά Τόν ἔδωσε.

• Ἦρθε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς ἀπάλλαξε ἀπ' τὴν ἁμαρτία καὶ τό θάνατο. Τὴν πλάσι καὶ ἀνάπλασι τοῦ ἀνθρώπου τοιζεῖ ὁ Ἅγιος στή Λειτουργία του: «Σὺ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τό εἶναι ἡμᾶς παρήγαγες καὶ παραπεσόντας ἀνέστησας πάλιν καὶ οὐκ ἀπέστης πάντα ποιῶν, ἕως ἡμᾶς εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγες καὶ τὴν βασιλείαν σου ἐχαρίσω τὴν μέλλουσαν».

• Μέ τὴν πλάσι μᾶς ἔκανε ἀνθρώπους. Μέ τὴν ἀνάπλασι μᾶς ἔκανε χριστιανούς, υἱούς καὶ θυγατέρες τῆς βασιλείας Του.

• Μέ τὴν πλάσι βρεθήκαμε στή γῆ. Μέ τὴν ἀνάπλασι ἀνεβαίνουμε. Μᾶς ἀνυψώνει γιὰ τοὺς οὐρανοὺς.

Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἐν συγκρίσει πρὸς τό Θεό; Ἔνα κουνούπι! «Ἴνα μάθης, πόσον τό μέσον τοῦ Θεοῦ καὶ ἡμῶν, ὅσον κωνώπων καὶ ἡμῶν, ἢ πολλῶ πλέον» (Ε. Π.Ε. 20,150). Μετάφρασις: Γιὰ νά μάθης τὴ διαφορά τοῦ Θεοῦ μέ μᾶς, σοῦ λέω: Ὅσο ἡ διαφορά ἀνάμεσα στά κουνούπια καὶ σέ μᾶς, κι ἀκόμα περισσότερο.

Μέ τὴν ἀνάπλασι, δηλαδή, μέ τὴ σάρκωσι, τὴν ἐνανθρώπησί Του, ὁ ἄνθρωπος, τό σκουλήκι τῆς ἁμαρτίας, παίρνει τέτοια ἀξία, πού γίνεται βασιλιάς! Γίνεται κληρονόμος τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος πλήρωσε, ὁ Ἰησοῦς Χριστός, γιὰ μᾶς· γιὰ τά ἀνθρώπινα δικαιώματα, πού μᾶς εἶχε καταπατήσει ὁ διάβολος μέ τὴν ἁμαρτία. Εἶχαμε ἐμεῖς ἀπεμπο-

λήσει τά δικαιώματά μας κι Ἐκεῖνος θυσιάστηκε νά τά ξαναποκτήσουμε. Λέει ὁ ἱερός Πατήρ: «Καὶ ὁ μὲν δεσπότης σου εἰς οὐρανὸν ἀνήγαγε τὸν ἄνθρωπον, σὺ δέ οὐδέ ἀγορᾶς αὐτῷ μεταδίδως; Τί δέ λέγω οὐρανόν; Εἰς θρόνον ἐκάθισε βασιλικόν, σὺ δέ καὶ τῆς πόλεως ἐξελαύνεις» (Ε.Π.Ε. 8α,310). Μετάφρασις: Καὶ ὁ μὲν Χριστός, ὁ κοινός Δεσπότης ἀνέβασε τὸν ἄνθρωπο στὸν οὐρανό, ἐσύ ὅμως οὔτε τὴν ἀγορά δέν τοῦ παραχωρεῖς; Καὶ τί λέω, ὅτι στὸν οὐρανὸ ἀνέβασε τὸν ἄνθρωπο; Κάτι παραπάνω ἔκανε. Ἐβαλε τὸν ἄνθρωπο σέ θρόνο βασιλικό, ἐσύ ὅμως τὸν διώχνεις κι ἀπ' τὴν πόλι.

Σάν τά ζῶα!

• Μᾶς τίμησε ὁ Θεός μέ τὴ δημιουργία.

• Μᾶς ὑπερτίμησε μέ τό Χριστό.

• Κι ἐμεῖς; Ὑποτιμᾶμε τὸν ἑαυτό μας.

Ἐκεῖνος κατέβηκε τὴ σκάλα τῆς ἐνανθρωπήσεως, γιὰ ν' ἀνεβούμε ἐμεῖς τὴ σκάλα τῆς θεώσεως. Κατέβηκε, γιὰ νά μᾶς ἀνεβάσῃ. Κι ἐμεῖς κατεβαίνουμε ἀκόμα πιό κάτω!

Φανταστήτε ἄνθρωπο, νά βρίσκεται πεσμένος σέ βαθειὰ χαράδρα. Μόνος ἀποκλείεται ν' ἀνεβῆ.

Ξαφνικά ἔρχεται κάποιος, πού τοῦ ἀπλώνει τό χέρι. Στήνει καὶ εἰδικό μηχανήμα, νά τὸν ἀνεβάσῃ.

Μιά φροντίδα ἔχει ὁ πεσμένος: Νά κάνει ἀπλὴ κίνησι. Νά σηκώσῃ τά χέρια του.

Κι ἐκεῖνος, ἀντὶ ν' ἀπλώσῃ μέ λαχτᾶρα καὶ συγκίνησι τά χέρια του πρὸς τό ἀνυψωτικό μηχανήμα καὶ πρὸς τὸ μοναδικό εὐεργέτη του, βλέπει τό γκρεμό, πού ἀνοίγεται πιό κάτω καὶ μονολογεῖ:

—Δέν κατεβαίνω μέχρι τό γκρεμό; Ἐλεύθερος δέν εἶμαι;

Προβαίνει στό μοιραῖο γλιστρημα. Κατεβαίνει στό γκρεμό, ἀντὶ ν' ἀνεβῆ στήν κορυφή, πού τοῦ δινόταν ἡ εὐκαιρία!

Ὁ γκρεμός εἶναι κι αὐτός μιά ἐπιλογή, ἀλλ' ἐπιλογή γκρεμοστακίσματος!

• Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος ἢ νά κοιτάξῃ πάνω ἢ νά κοιτάξῃ κάτω.

• Προς τά πάνω; Ὁ Θεός καί Κύριος τῆς ἀγάπης ἀπλώνει τό χέρι, ν' ἀνασύρη τό πλάσμα Του. Καί μόνο; Στήνει καί τό ειδικό ἀνυψωτικό μηχανήμα. Εἶναι ὁ Σταυρός Του. Ὅπως ὁ χειριστής ἀνυψωτικού μηχανήματος ἀνεβαίνει ὁ ἴδιος πάνω, κι ἀπό κεῖ χειρίζεται τόν τρόπο ἀνυψώσεως βαρέων πραγμάτων, ἔτσι κι ὁ Χριστός. Ἀνέβηκε στό Σταυρό κι ἀπό κεῖ «χειρίζεται» τήν ἀνέλκυσι, τήν ἀνύψωσί μας, τήν ἐπάνοδό μας «ὄθεν πεπτώκαμεν».

• Ἐμεῖς δυστυχῶς ἔχουμε τό βλέμμα πρὸς τό γκρεμό. Δέν μᾶς ἐλκύει ἡ θέωσις. Μᾶς τραβάει ἡ ἀποκλήνωσις.

• Ὑπάρχει βέβαια καί τό πιό κάτω, τό χειρότερο. Εἶναι τό κατακλύσιμα, τό βύθισμα, ὁ καταποντισμός. Εἶναι ἡ ψυχική νέκρωσις, ἡ σωματική ἐξαχρείωσις, ὁ ξεπεσμός τῆς ἀνθρώπινης ἀξίας, τό ξεπούλημα κάθε ὑψηλοῦ δικαιώματος, τό ξεχαρβάλωμα. Πολλές φορές ξεπερνᾶμε κι αὐτά τά ζῶα σέ κακότητα καί σέ ἀριθμό παθῶν. Ἄς δοῦμε τή χαρακτηριστική περικοπή τοῦ ἱεροῦ Πατρός:

«Πῶς νά σέ εἶπω ἀνθρωπον;
Ὅταν λακτίξης μέν ὡσπερ ὄνος,
σκικρᾶς δέ ὡσπερ ταῦρος,
χρεμετίξης δέ ἐπί γυναιξίν ὡσπερ ἵππος,
καί γαστριμαργῆς μέν ὡσπερ ἄρκτος,
πιαίνης δέ τήν σάρκα ὡσπερ ἡμίονος,
μνησικακῆς δέ ὡσπερ κάμηλος,
καί ἀρπάξης μέν ὡς λύκος,
ὀργίξῃ δέ ὡς ὄφεις,
πλήττης δέ ὡς σκορπιός,
ὑπουλος δέ ἤς ὡσπερ ἀλώπηξ,
ἰόν δέ πονηρίας διατηρῆς
ὡσπερ ἀσπίς καί ἔχισ,
πολεμῆς δέ κατά τῶν ἀδελφῶν,
ὡσπερ ὁ πονηρός δαίμων ἐκεῖνος;
Πῶς δυνήσομαι
μετά τῶν ἀνθρώπων ἀριθμεῖν
οὐχ ὄρων ἐν σοί τῆς τοιαύτης φύσεως
τούς χαρακτήρας;» (Ε.Π.Ε. 9,140)

Μετὰ φρασις:

Πῶς νά σέ ὀνομάσω ἀνθρωπο;
Κλωτᾶς σάν τό γαϊδούρι.
Ὅργιάζεις σάν τόν ταῦρο.
Τρελλαίνεσαι γιά γυναῖκες σάν ἄλογο.
Εἶσαι γαστρίμαργος σάν ἀρκούδα.

Παχαίνεις στό σῶμα σάν τό μουλάρι.
Κρατᾶς κακία σάν τήν καμήλα.
Ἄρπάζεις σάν τό λύκο.
Ὅργίζεσαι σάν φίδι.
Δαγκώνεις σάν σκορπιός.
Εἶσαι ὑπουλος σάν τήν ἀλεπού.
Ἐχεις δηλητήριο κακότητας,
σάν τήν κόμπρα καί τήν ὀχιά.
Ἐχθρεύεσαι τούς ἀδελφούς σου,
ὅπως ὁ διάβολος.
Πῶς νά σέ κατατάξω
μέ τούς ἀνθρώπους;
Δέν βλέπω πάνω σου χαρακτηριστικά
ἀνθρωπίνης φύσεως.

(Συνεχίζεται)

Ἄρχιμ. Δανιήλ Γ. Ἀεράκης

ἈΓΓΕΛΟΙ ΣΤΗ Γῆ

Ὕμνος κατασηνώσεως Ἁγ. Στεφάνου
Περαχώρα - Λουτρακίου
Καλοκαίρι 2007

Ὁ ἄγγελος ἐβόα σέ νέους καί σέ νέες:
Κρατήστε τήν ψυχή σας λευκή καί στολισμένη.
Ὁ Ἰησοῦς ἀνέστη!
Δόξα καί καύχημά σας.

Ἄγγελοι νά μείνουμε στή γῆ!
ἀγνοί κι ὠραῖοι στήν ψυχή.
Ἄγγελοι! Τραγοῦδι μας εἶναι ἡ χαρά!
Ἄγγελοι! Φτερά ὁ νοῦς καί ἡ καρδιά.

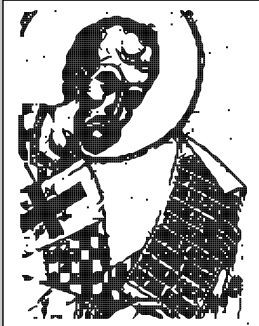
Ὁ ἄγγελος σαλπίζει στή γῆς τά παλληκάρια:
Μέσ' στοῦ κακοῦ τόν κόσμο ἀμόλυντοι κι ὠραῖοι.
Οἱ κορυφές σᾶς πρέπουν,
ὄχι λάσπη καί χῶμα.

Ἄγγελοι νά μείνουμε στή γῆ!.....

Ὁ ἄγγελος ζητάει μέσα στήν κοινωνία
ἀγγελικές ὑπάρξεις παιδιὰ χαριτωμένα.
Μέ τά φτερά τῆς πίστεως
πετᾶτε μέσ' στήν πλάση.

Ἄγγελοι νά μείνουμε στή γῆ!.....

Γιά μιὰ ζωντανή λατρεία

Τό Ἡμερολόγιο τσέπης τοῦ Συλλόγου μας γιά τό ἔτος 2008 εἶναι ἀφιερωμένο στόν ἅγιο λειτουργό **Ἰωάννη τόν Χρυσόστομο**, μέ ἀφορμή τῆς 1600 ἔτη ἀπ' τή μαρτυρική του κοίμησι. **Θερμή ἢ εὐχή:**

Στούς λειτουργούς: *Νά ἱεουργοῦν κατασκευατικά.*

Στούς ψάλτες: *Νά συμπάλλουν ἀπλῶ μέ τό ἐκκλησιασμός.*

Στούς ἐκκλησιαζομένους: *Νά μετέχουν συνειδητῶ στή θεία Λειτουργία.*

Στούς κήρυκες: *Νά διακονοῦν τό Εὐαγγέλιο τῆς ἐν Χριστῷ ἀληθείας καί σωτηρίας.*

Δημοσιεύουμε στή συνέχεια κείμενα τοῦ ἱεροῦ Πατρός, μεταφρασμένα στήν ἀπλοελληνική, σχετικά μέ τήν ἐν Πνεύματι λατρεία.

Εὐχαριστία καί προσφορά

• Ἄν προσέρχεσαι καί σύ γιά εὐχαριστία, μή κάνης τίποτε πού νᾶναι ἀνάξιο τῆς ἱερῆς ἀκολουθίας.

• Νά προσέρχεσαι, γιά νά εὐχαριστήσῃς γιά ὅσα ἀπήλαυσες. Ἄλλά καί σύ ν' ἀνταποδίδης εὐγνωμοσύνη καί νά μήν ἀποκόπτης τόν ἑαυτό σου ἀπ' τόν ἄλλον.

• Ὁ Χριστός ἐξ Ἰσου σέ ὄλους καί γιά ὄλους ἔδωσε, λέγοντας: «Λάβετε, φάγετε».

• Ὁ Χριστός ἔδωσε ἐξ Ἰσου τό σῶμα Του. Καί σύ οὔτε τόν κοινό ἄρτο δέν μοιράζεσαι μέ τούς ἄλλους. Γιά ὄλους ὁμοίως μοιράστηκε ὁ Χριστός. Ἔγινε σῶμα ἐξ Ἰσου γιά ὄλους. (Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 18α.200)

✠ ✠ ✠

Λατρεία καί θυσία

Τί σημαίνει λογική λατρεία;

• Ἡ πνευματική διακονία, ποῦναι σύμφωνη μέ τή ζωή τοῦ Χριστοῦ.

• Ὅπως ἀκριβῶς ὁ διάκονος καί ἱεουργός τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, ὅποιος κι ἄν εἶναι, μέσα στό ναό συστέλλεται καί γίνεται σεμνότερος, ἔτσι κι ἐμεῖς. Σ' ὅλη τή ζωή μας νά συμπεριφερόμαστε ὡς λατρεύοντες καί ἱερωμένοι.

Πῶς κατορθώνεται αὐτό;

• Ἄν καθημερινά προσφέρῃς θυσιές στό μεγάλο Θεό.

• Ἄν γίνεσαι ἱερέας τοῦ σώματος καί τῆς ψυχῆς σου.

• Τέτοιες θυσιές κάνεις, ὅταν ζῆς μέ σωφροσύνη, ὅταν προσφέρῃς ἐλεημοσύνη, ὅταν δείχνῃς καλωσύνη καί ἀνεξικακία.

Κάνοντας αὐτά, προσφέρεις λογική λατρεία. Δηλαδή, ἡ λατρεία σου δέν εἶναι ἀπλῶς ἐξωτερική καί αἰσθητή.

(Χρυσόστομος. Ε.Π.Ε. 17,440)

✠ ✠ ✠

Ἱερά σκεύη καί ψυχή

Ἄς μή νομίζουμε, ὅτι ἀρκεῖ γιά τή σωτηρία μας, νά προσφέρουμε χρυσό ἅγιο ποτήριο, στολισμένο μέ πολύτιμους λίθους, ἐνώ ἐγκαταλείπουμε φτωχοῦς, χήρες καί ὀρφανά. Ἄν θές νά τιμήσῃς τή θυσία τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, τήν ψυχή σου νά προσφέρῃς. Γι' αὐτήν Ἐκεῖνος θυσιάστηκε. Τήν ψυχή νά κάνῃς χρυσή.

• Ἄν ὅμως ἡ ψυχή εἶναι εὐτελής καί βαρειά, σάν τό μολύβι, καί χωματένια, τό δέ σκεῦος τοῦ Ναοῦ εἶναι χρυσό, ποιά ἢ ὠφέλεια;

• Ἄς μή φροντίζουμε τό πῶς θά προσφέρουμε στήν ἐκκλησία χρυσά σκεύη. Ἡ

ἐκκλησία δέν εἶναι χρυσοχοεῖο οὔτε ἀρ-
γυροκοπεῖο, ἀλλ' εἶναι πανηγύρι ἀγγέλων.

• Ψυχές χρειαζόμαστε. Ὁ Θεός γιά τίς
ψυχές προσφέρεται. Τότε, πού ὁ Χριστός
ἔδωσε τό Αἷμα Του, δέν ἦταν ἀργυρῆ ἢ τρά-
πεζα οὔτε χρυσό τό ποτήριο. Ἦταν φρικτά
καί τίμια τά τελούμενα, ἐπειδή ἦταν γεμᾶτα
ἀπό Πνεῦμα Ἅγιο.

• Θές νά τιμήσης τό σῶμα τοῦ Χριστοῦ; Νά
μή Τόν παραβλέψης, ὅταν εἶναι γυμνός. Δέν
μπορεῖς ἐδῶ μέν στό ναό νά Τόν τιμᾷς μέ με-
ταξωτά ἐνδύματα, ἔξω ὅμως νά Τόν περι-
φρονῆς, ὅταν στό πρόσωπο τῶν φτωχῶν ὑπο-
φέρει ἀπ' τό ψῦχος. Ἐκεῖνος, πού εἶπε τό:
«Αὐτό εἶναι τό σῶμα μου» καί σφράγισε τό
λόγο μέ τήν πράξι. Του, ὁ ἴδιος εἶπε καί τό:
«Ἐφ' ὅσον δέν κάνετε κάτι σ' ἕναν ἀπ' αὐτούς
τούς ἐλαχίστους, οὔτε καί σέ μένα τό κάνετε».

Ἄς μάθουμε, λοιπόν, νά ἐξετάζουμε τά
πράγματα, ὅπως πρέπει.

• Νά τιμᾶμε τό Χριστό, ὅπως Αὐτός θέ-
λει. Γιά τόν τιμώμενο ἢ μεγαλύτερη εὐχαρί-
στησις εἶναι νά τοῦ προσφέρουμε τήν τιμή,
πού τόν εὐχαριστεῖ.

• Νά τιμᾷς τόν Ἰησοῦ μέ τήν τιμή, πού ὁ
ἴδιος νομοθέτησε, ξοδεύοντας, δηλαδή, τόν
πλοῦτο σου στούς φτωχοῦς. Διότι ὁ Θεός
δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό χρυσᾶ σκευή, ἀλλ' ἀπό
ψυχές χρυσές.

(Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 11,62-66)

Ἐμφυχοι ναοί καί ἐλεημοσύνη

Ὁ Θεός δέχεται προσφορές γιά τό ναό
Του, ἀλλά πολύ περισσότερο δέχεται τήν
ἐλεημοσύνη. Ποιό τό ὄφελος νά κατασκευά-
ζης χρυσοστολισμένα τραπεζομάντηλα γιά
τήν τράπεζά Του, ἐνῶ στόν ἴδιον δέν δίνεις
οὔτε τά ἀναγκαῖα ἐνδύματα, δηλαδή, στούς
φτωχοῦς ἀδελφούς Του;

Εἶναι μεγάλη ἁμαρτία, νά στολιζέης μέν
τόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά νά παραβλέπης τόν
ἀδελφό σου, πού ὑποφέρει.

• Ὁ ἀδελφός σου εἶναι ναός. Πιό σπου-
δαῖος ἀπό ὅποιονδήποτε ἄλλο ὕλικό ναό.

• Τούς θησαυρούς γιά τό ναό μποροῦν νά
τούς κλέψουν καί ἄρχοντες ἄπιστοι καί τύ-
ραννοι καί ληστές. Ὅσα ὅμως δίνεις στόν
ἀδελφό σου, στό φτωχό, πού πεινάει καί
ὑποφέρει, μήτε ὁ Διάβολος δέν μπορεῖ νά τά
ἀρπάξη.

• Ὅσα δίνεις γιά ἐλεημοσύνη, θά φυλα-
χτοῦν σέ θησαυροφυλάκιο, πού κανένας δέν
μπορεῖ νά ληστεύση.

(Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 11,62-66)

Ἔξω ἢ ἀσέβεια!

• Νά ἐκδιώκωνται ἀπ' τό Ναό οἱ ἀσεβεῖς
καί ἀναίσχυντοι, ὥστε καί οἱ ὑγιεῖς στήν πί-
στι νά γίνουν ὑγιέστεροι, ἀλλά καί ν' ἀποθε-
ραπευθοῦν ὅσοι πάσχουν ἀπ' τή φρίκη τῆς
ἀσέβειας.

«Οὐ τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν ἀποκόψαι βου-
λόμεθα, ἀλλά τό ὄνειδος τῆς Ἐκκλησίας ἀ-
ποκρούσασθαι».

• Τήν ἀδιαντροπιά διώχνουμε.

• Ὅχι τοὺς ἀδελφούς μας.

(Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 31,326)

«Πᾶσαν τίν βιοτικὴν ἀποθνήμεθα μέρμιναν»

• Ἐσύ δέν ἀκοῦς τήν προσευχή σου καί θές
ὁ Θεός νά εἰσακούση τήν προσευχή σου; Γο-
νάτισα, λές! Ναί, ἀλλ' ὁ νοῦς σου πετοῦσε ἔξω.

• Τό σῶμα σου ἦταν στήν προσευχή, ἀλλ' ὁ
νοῦς μετροῦσε τόκους, συμβόλαια, συναλλα-
γές, χωράφια, κτήματα, συναναστροφές μέ
φίλους.

• Ὁ διάβολος εἶναι πονηρός καί γνωρίζει
πώς τήν ὥρα τῆς προσευχῆς κερδίζουμε μεγά-
λα πράγματα. Γι' αὐτό καί τότε ἐπιτίθεται.

• Πολλές φορές βρισκόμαστε ξαπλωμένοι
στό κρεβάτι, κι ὅμως δέν σκεπτόμαστε τί-
ποτε. Κι ὅταν ἔρθουμε στό ναό νά προσευ-
χηθῶμε, τότε ἔρχονται ἄπειρες σκέψεις, γιά
νά μᾶς βγάλουν ἀδειους ἀπ' τήν ἐκκλησία.

(Χρυσόστομος, Ε.Π.Ε. 33,468)

Ἡμερολόγιο τσέπης 2008

Τετράχρωμο ἐξωτερικά, δίχρωμο ἐσωτερι-
κά. Σελίδες 64. Τιμᾶται 0.80 € (ὀγδόντα λε-
πτά). Γιά ποσότητα πάνω ἀπό 25 τεμάχια ἐκ-
πτώσις 30 %.

Τηλέφωνα: 2103212713 καί 2109765440.

ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ

Ἀρχιερατικές ἐπευφημίες

Λειτουργός τῆς σωτηρίας μας ὁ Χριστός. Ὡς Ἀρχιερέας τῆς Καινῆς Διαθήκης προσέφερε τὸν ἑαυτό Του «ἄμνόν ἄμωμον» (Α΄ Πέτρο. α΄ 19) πάνω στὴν ἁγία Τράπεζα, στό Σταυρό. Λειτουργῆσε ὡς προσφέρων καὶ προσφερόμενος, «ἑαυτὸν ἀνενέγκας» (Ἑβρ. ζ΄ 27). Ἡ λειτουργία τοῦ Νέου Ἀρχιερέα, τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τελεῖται ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλ' ἀποβλέπει στὸν οὐρανό. Χαρίζει οὐράνια ἀγαθά.

Εἶδαμε σέ προηγούμενα σημειώματα τῆς στήλης τὰ ἄμφια τοῦ μεγάλου καὶ μοναδικοῦ Ἀρχιερέα. Ἄμφια διακονικά, ματωμένα, μαρτυρικά. Μᾶλλον δὲν ταιριάζουν τὰ «καθιερωμένα» ἄμφια τῶν ἀρχιερέων (ἐπισκόπων) τῆς Ἐκκλησίας μ' ἐκεῖνα τοῦ Ἀρχιερέα τοῦ Σταυροῦ. Δὲν εἶναι ἀντίτυπα ἐκείνων. Εἶναι **παράτυπα**. Τοῦ Χριστοῦ ἡ ἐμφάνισις συγκλονίζει καὶ τὸν πιό ἀδιάφορο καὶ «ἄθεο». Τῶν δεσποτάδων ἢ πανηγυρική καὶ ἐπιδεικτική ἐμφάνισις σκανδαλίζει καὶ τοὺς πλέον καλοπροαίρετους καὶ πιστούς. Ὅπως σκανδαλίζουν καὶ οἱ κοσμικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐπευφημίες ὅταν ἐμφανίζεται ὁ ἀρχιερέας σ' ἓνα ναό!

Πόσο ἀταίριαστες καὶ ἄσχετες μ' ἐκεῖνες τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς! Νά προσπαθήσουμε νά τίς συσχετίσουμε;

● **Ἡ ὑποδοχή.** Ὅταν περιμένουν ἓνα ἀρχιερέα (δεσπότη), γίνεται πραγματικὸς ξεσηκωμός. Ἐτοιμασίες, τρεχάματα, ἐκνευρισμοί, προσοχή, προειδοποιήσεις.

— *Ἔρχεται! Νά το αὐτοκίνητό του! Χτυπάτε γρήγορα τίς καμπάνες! Ὅλοι ἐλάτε στὴν ὑποδοχή! Ἔρχεται ὁ δεσπότης!...*

Ἔρχεται ὁ **Κύριος!** Πρὸς τό ἐκούσιον πάθος. Ἔρχεται μόνος. Συνοδεία Του οἱ ἀτιμίες καὶ οἱ βρισιές. «Ἦτιμάσθη καὶ οὐκ ἐλογίσθη» (Ἠσ. νγ' 3). Τὸν ἀτίμασαν. Δὲν τὸν λογάρισαν, ὅτι κἄν ὑπάρχει. Ἔρχεται ἐλκόμενος! Ἔρχεται καταϊδρωμένος καὶ κατάκοπος. Ἔρχεται ὄχι μὲ χρυσό ἢ ἄσημένιο σταυρό στό στήθος, ἀλλὰ μὲ βαρὺ Σταυρό στοὺς ὤμους.

● **Χειροκροτήματα.** Σάν φτάνη ὁ κοσμικὸς ἀρχιερέας (δεσπότης) στὸν τόπο τῆς λατρείας, ξεχνιέται ὁ Χριστός. Οἱ τιμές στὸν ἄνθρωπο μὲ τὰ διάσημα! Κι ἀλλοίμονο, ἂν δὲν ξεσπάσουν σέ χειροκροτήματα κληρὸς καὶ λαός! Θά φανῆ ὑποτονική ἢ ὑποδοχή. Κι αὐτὸ θά χρεωθῆ στὸν... προϊστάμενο!

Σέ ποιόν ὁμως νά χρεώσης τὰ χειροκροτήματα μὲ τὴν ἄφιξι τοῦ Ἀρχιερέα Χριστοῦ στό Γολγοθᾶ; Χειροκροτήματα τὰ **ραπίσματα!** Τὸν ράπιζαν οἱ ἄλητες τῆς σπείρας (Ἰωάν. ιθ' 4). Μόνο; Καὶ οἱ στρατιῶτες καὶ οἱ ἄνθρωποι (μπράβοι) τῶν ἀρχιερέων. Ραπίσματα σέ ποιόν; Στὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν. Σ' Αὐτόν, πού οἱ ἄγγελοι μὲ τίς κιθάρες τοὺς ἀκατάπαυστα δοξολογοῦν.

● **Ζητωκραυγές.** Ὁ λαὸς ἐπευφημεῖ τό νέο δεσπότη, πού ἐπισκέπτεται τὸν τόπο τοὺς.

Καὶ ὁ λαὸς τότε, τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ, «ζητωκραύγασε» τὸν Ἀρχιερέα Χριστό, πού παραδινόταν γιὰ τὴ θυσία τῆς Ἀγάπης. Ζητωκραυγές; Τό «Ἄρον! Ἄρον! Σταύρωσον αὐτόν» (Ἰωάν. ιθ' 15).

Ναί! Μόνος Του θά ἄρθῃ, γιὰ νά ἄρῃ! Νά σηκώσῃ τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

● **Ἡ φήμη!** Ἀκούει μὲ ἀπροσδιόριστα αἰσθήματα ὁ ἄνθρωπος ἀρχιερέας (ὁ δεσπότης) τὴ φήμη του. Πολυχρονίζεται τό ὄνομά του! Σέ ὑπερθετικό βαθμὸ τό ἐπί-

θετό του! Όχι άπλως σεβάσιμος, αλλά σεβασμιώτατος! Όχι άπλως μακάριος, αλλά μακαριώτατος! Όχι άπλως πανάγιος, αλλά παναγιώτατος! Κι ή φήμη του αυτή ακούγεται τρεις φορές. Τήν ψέλνουν οι συμπτρεσβύτεροί του, τήν έπαναλαμβάνουν και τά δυό άναλόγια!

Ή φήμη του άρχιερέα Χριστοῦ; Οί **είρωνεΐες** τής συνοδείας και κουστωδίας. «Χαΐρε ό βασιλεύς των Ίουδαίων!» (Ίωάν. ιθ' 3).

Ό Χριστός! **Έπνευφημία** των άγγέλων, **βλασφημία** των ανθρώπων!

● **Μετάνοιες!** Στρωτές μετάνοιες στό πρόσωπο, πού στέκει στόν άρχιερατικό θρόνο. Παπάδες και λαϊκοί τόν προσκυνάνε. Όλλοι μέ σεβασμό στό άξιόμά του κι άλλοι δουλικά στήν έξουσία του.

Και στόν Άρχιερέα του Γολγοθά έκαναν μετάνοιες. Μόνο, πού ήταν **έμπαικτιζέξ**. «Και γονυπετήσαντες έμπροσθεν αυτού ένέπαιζον αυτόν» (Ματθ. κζ' 29). Περιπαιζουν μέ γονυκλισίες. Έκείνον, πού «έκλινεν ούρανούς και κατέβη» (Ψαλμ. ιζ' 9). Έκείνον, πού μιά μέρα μπροστά Του «πάν γόνυ κάμψη έπουρανίων και έπιγείων και καταχθονίων» (Φιλίπ. β' 10).

● **Φωτογραφία!** Νά μή βγή και φωτογραφία ό δεσπότης; Νά μή σπεύσουν και οι κάμερες ν' άπαθανάτισουν τή μεγαλοπρέπεια του; Πώς θά γεμίσουν άλλωστε κι οι σελίδες του προσωπικού, δεσποτικού του έντύπου; Πώς θά έμφανιστούν τά πεπραγμένα του; Πώς θά δείξη, ότι «πληροφορεί» τή διακονία του;

Τό Χριστό; Ποιός θά Τόν φωτογραφίση στήν ύψιστη στιγμή τής έσχάτης ταπεινώσεως; Νά, κάποιος έτοιμάζεται από πολύ ψηλά νά φωτογραφίση! Μά τήν ώρα εκείνη του χάλασε τό... φίλμ! **Σκοτεΐνιασε**. «Γενομένης ώρας έκτης σκότος έγένετο έφ' όλην τήν γήν έως ώρας ένάτης» (Μάρκ. ιε' 33). **Ό ήλιος** έκρουψε τίσ άκτίνες του. Όλλωστε πώς ν' άτενίση και νά φωτογραφίση Έκείνον, πού είναι «ή εικών του Θεου του άοράτου»; (Κολοσ. α' 15).

● Ή λειτουργία του Σταυροῦ σφραγίστηκε μέ τό **«Τετέλεσται»** (Ίωάν. ιθ' 29).

□ Ή λειτουργία του Σταυροῦ ξεκίνησε άπ' τήν **άπανθρωπία** των έχθρών Του, γιά νά φανή ή **φιλανθρωπία** ή δική Του.

□ Ξεκίνησε άπ' τήν **άχαριστία** των ανθρώπων, γιά νά καταλήξη στήν **Εύχαριστία**, στή θεία Εύχαριστία.

□ Ξεκίνησε άπ' τόν **έμπαιγμό** και τόν εϋτελισμό των άσεβών, γιά νά καταλήξη στή **σοβαρότητα** τής δικής μας σωτηρίας.

□ Ξεκίνησε άπ' τήν **ώμη βία** των άντιχρίστων, γιά νά καταλήξη στήν **άγκαλιά τής Αγάπης**, στό Σταυρό.

□ Ξεκίνησε άπ' τό **άπύθμενο βάθος** τής άνθρωπίνης κακότητας, γιά νά καταλήξη στή **λαμπρότητα** τής δόξας, στήν **Άνάστασι**.

Ό Άρχιερέας Χριστός, ό Ίησοῦς του Σταυροῦ και τής Άναστάσεως, συνεχίζει τή λειτουργία τής σωτηρίας «εις τό διηνεκές» (Έβρ. ζ' 3).

● Τό αΐώνιο δικό Του **«Άμήν»** έχει λεχτή. Τό δικό μας **«Άμήν»** θά λεχτή όταν άξιωθοῦμε ν' άπολαύσουμε τά αΐώνια άγαθά τής λειτουργίας του Χριστοῦ. Όταν νοήσουμε, ότι τό ὕψος είναι ή **ταπεινώσις**, και ή Άνάστασις είναι ό **Σταυρός!**

Ή λειτουργία τής Έκκλησίας προσφέρει τό Χριστό τής άρχιερατικής λειτουργίας του Σταυροῦ. Οί διάκονοί της ίερουργοῦν έτσι, ώστε νά μή καλύπτουν τό πρόσωπο του μεγάλου Άρχιερέα, του Κυρίου Ίησοῦ Χριστοῦ. Στά **παρασκήνια** έμεις, στό **προσκήνιο** Έκείνος!

Γνωριμία με τόν ΠΑΥΛΟ

ΠΡΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥΣ Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Όχι μανία, αλλά αγάπη

Α' Κορ. 18' 22-25

Όσοι πιστοί! (στ. 22)

Μέ αφορμή τή γλωσσολαλία, ὁ ἀπόστολος Παῦλος θέτει ἕνα σπουδαῖο θέμα γιά τήν Ἐκκλησία. Τί εἶναι ἡ ἐκκλησία, ἡ κοινή λατρεία; Σύναξις πιστῶν. Δέν εἶναι σύναξις ἀπίστων ἢ ὀλιγοπίστων. «*Όσοι πιστοί!*» αὐτοί καί μόνο καλοῦνται νά μετάσχουν τῆς λατρευτικῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας.

Τό ἐρώτημα, λοιπόν, εἶναι: Τί χρειάζεται τό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας; Θαῦμα ἢ κατήχησι;

Φυσικά τό δεύτερο. «*Όστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλά τοῖς ἀπίστοις, ἡ δέ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλά τοῖς πιστεύουσιν*» (στ. 22). Ἀπόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «*Όστε ἡ γλωσσολαλία εἶναι θαῦμα, πού προορίζεται ὄχι γιά τούς πιστούς, ἀλλά γιά τούς ἀπίστους. Ἐνῶ ἡ προφητεία εἶναι θαῦμα, πού προορίζεται ὄχι γιά τούς ἀπίστους, ἀλλά γιά τούς πιστούς*».

□ Ἄν μιλάμε γιά ἀναγέννησι, εἶναι ἀναγκαῖο καί τό σημεῖο.

□ Ἄν μιλάμε γιά ἦδη ἀναγεννημένους, ἀναγκαῖα εἶναι ἡ κατήχησις.

● Γιά τούς ἀπίστους εἶναι τά σημεῖα. Ἐδῶ ἐννοεῖ τούς καλοπροαιρέτους ἀπίστους, ἢ μᾶλλον ἐκείνους, πού δέν ἔχουν γνωρίσει τή χριστιανική πίστι.

«*Απιστος*» στήν Καινή Δαιθήκη εἶναι καί ἐκεῖνος, πού δέν πιστεύει γενικά (Ματθ. 12' 17. Ἰωάν. κ' 27. Ἀποκ. κα' 6). Εἶναι καί ἐκεῖνος, πού δέν ἀνήκει στή συγκεκριμένη πίστι, στήν πίστι τῆς Ἐκκλησίας (Α' Κορ. σι' 6). Στή δεύτερη περίπτωση ὁ μή χριστιανός λέγεται ἀπιστος, μή ἀποδεχόμενος ἢ μή εὑρισκόμενος ἀκόμα στήν πίστι τοῦ Χριστοῦ.

Γι' αὐτοῦ τοῦ εἴδους τόν ἀπιστο χρειάζονται σημεῖα. Εἶναι ἡ χειραγωγή «εἰς Χριστόν».

● Ἄπ' τή στιγμή ὅμως, πού ἕνας τοποθετήθηκε στήν πίστι, ἔγινε μέλος τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, δέν ἔχει ἀνάγκη ἀπό σημεῖα, ἀπό χαρισματικούς, ἀπό προορατικούς, ἀπό θαυματουργούς, ἀπό δαιμονοβγάλτες.

Ἦ ὁ πιστός ἔχει ἀνάγκη ἀπό κατήχησι, ἀπό λόγο οἰκοδομῆς, ἀπό καλλιέργεια βάθους, ἀπό μυστηριακή ζωή. Λέει ὁ ἱερός Χρυσόστομος: «*Οὐ χρειάν ἔχει ὁ πιστός σημεῖον ἰδεῖν, ἀλλά διδασκαλίας δεῖται μόνον καί κατηχήσεως*» (Ε.Π.Ε. 18α,494). Μετάφρασις: Ἦ ὁ πιστός δέν ἔχει ἀνάγκη νά δῇ σημεῖο, ἀλλά χρειάζεται μόνο διδασκαλία καί κατήχησι.

Μανία γιά ἐπίδειξι! (στ. 23)

Ἦ σύναξις τῆς Ἐκκλησίας εἶναι γιά τούς πιστούς. Ἄλλωστε μέ προτροπή τοῦ λειτουργοῦ σέ κάποιο σημεῖο κλείνουν οἱ πόρτες. Παραμένουν μόνο οἱ μεμνημένοι, ὅσοι πιστεύουν, ὅτι στήν ἅγια Τράπεζα τό Πνεῦμα τό Ἅγιο μεταβάλλει τόν ἄρτο σέ Σῶμα καί τόν οἶνο σέ Αἷμα Χριστοῦ.

Παρ' ὅλα αὐτά, δέν παύουν οἱ συνάξεις τῆς Ἐκκλησίας νά εἶναι ἀνοικτές μέχρις ἐνός σημείου γιά ὅλους, ἀφοῦ ἄλλωστε ὁ Κύριος ἀπευθυνόταν σέ ὅλους. Στήν ἱστορία ἔχουμε ἐπιστροφές προσώπων, ἀλλά καί ομάδων, ἀκόμα καί λαῶν, πού σαγηνεύτηκαν ἀπ' τήν ὀρθόδοξη λατρεία.

Ἄν ὅμως ἀφεθοῦν ἀνεξέλεγκτα στοιχεῖα, ἀκαταλαβίστικα καί ἐπιδεικτικά, νά κυριαρχοῦν στό κῶρο τῆς λατρείας, τότε ὄχι μόνο δέν θά μαγνητίζεται ὁ κόσμος, ἀλλά καί θά ἀπωθῆται. Καί μόνο; Θά ἔχουμε καί χειρότερες ἐκδηλώσεις. Τίς ὑποθέτει στή συνέχεια ὁ ἀπόστολος Παῦλος: «*Ἐάν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπί τό αὐτό καί πάντες γλώσ-*

σαι λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δέ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;» (στ. 23). Απόδοσις στήν ἀπλοελληνική: «*Ἄν, λοιπόν, συναχθῆ ὅλη ἡ ἐκκλησία καί ὅλοι γλωσσολαλοῦν, ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, καί τήν ὥρα αὐτή μπουν στό χάρο τῆς συνάξεως ἄσχετοι ἢ ἄπιστοι, δέν θά ποῦν, ὅτι εἶστε τρελλοί;»*.

● Μιλáει γιά τρελλούς ὁ Παῦλος! Ὡς τέτοιους ἀφήνει νά νοήσουμε τούς χριστιανούς, πού εἶχαν μανία τῆ γλωσσολαλία.

Τό «*τρελλοί*» ἐδῶ δέν εἶναι, ὅπως σέ ἄλλη περίπτωση, τιμητικός τίτλος. Ὁ κόσμος θεωροῦσε τούς χριστιανούς «*μωρούς*». «*Ἡμεῖς μωροί διὰ Χριστόν*» (Α΄ Κορ. δ΄ 10). Μία τέτοια μωρία εἶναι ἡ ἐκπληκτικότερη σοφία (Α΄ Κορ. α΄ 25). Ἄλλο νά σέ λένε «*τρελλό*», γιατί πιστεύεις στό Χριστό, καί ἄλλο νά σέ λένε «*τρελλό*», γιατί κάνεις πράγματα ἀκατανόητα στή λογική καί ἄσκοπα στήν πίστι.

Ἐδῶσαν βέβαια καί στό φαινόμενο τῆς Πεντηκοστῆς οἱ κλευστές τοῦ Θεοῦ καί τοῦ θαύματος τῆ δική τους ἐξήγησι, ὅτι, δηλαδή, οἱ λαλοῦντες Ἄποστολοι ἦσαν «*γλεύκους μεμεστωμένοι*» (Πράξ. β΄ 13), μεθυσμένοι. Ἄλλο ὅμως ἡ μέθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καί ἄλλο ἡ μέθη τοῦ οἴνου. Ὅσοι εἶναι μεθυσμένοι μέ κρασί, δέν ξέρουν τί λένε καί προβαίνουν σέ καταστροφές. Οἱ Ἄποστολοι, μεθυσμένοι ἀπό Πνεῦμα Ἅγιο, λαλοῦσαν συγκεκριμένο καί συντεταγμένο λόγο σέ συγκεκριμένες γλώσσες. Καί, τό σπουδαιότερο, μέ τό λόγο τους οἰκοδόμησαν τό νέο κόσμο τῆς χάριτος.

Στήν περίπτωση τῶν γλωσσολαλοῦντων, πού ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλον σπκώνονταν καί ἐβγαζαν ἀναρθρες κραυγές, ἦταν δικαιολογημένη ἡ ἐντύπωσις, πού προκαλοῦσαν σ΄ ὅποιον γιά πρώτη φορά ἔμπαιναν στή λατρευτική σύναξι. «*Ἐάν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ τό αὐτό καί πάντες γλώσσαίς λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δέ ἰδιῶται ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθε;»* (στ. 23). Μά ἦσαν τρελλοί; Ἀσφαλῶς ὄχι. ἦσαν ὅμως μανιακοί. Καί μανία τους ἦταν ἡ ἐπίδειξις.

Βλέπουμε καί σήμερα ἀνθρώπους, πού δέν ἔχουν μεγάλη σχέση μέ τὰ ἐκκλησιαστικά, ὅταν βρεθοῦν στό χάρο τοῦ ναοῦ, μέ τὰ ὅσα ἀκαταλαβίστικα ἀκοῦνε καί μέ τὰ ὅσα ἐπιδεικτικά παρατηροῦν, στέκουν «*ἐνεοί*». Σάν νά λένε:

—*Τί συμβαίνει; Τί ἔπαθαν ὅλοι αὐτοί ἐδῶ μέσα; Πῶς κοκκορεύεται ἐκεῖνος, πού στό*

φαλτῆρι ἔχει κολλημένο στό στόμα του ἕνα μικρόφωνο; Ψώνιο εἶναι; Πῶς παρελαύνουν μέ τόσο μεγαλόπρεπες ἐμφανίσεις τόσοι κληρικοί; Ὅλα αὐτά θυμίζουν σέ τίποτε τόν Ἰησοῦ Χριστό;

Ἄς μή φανοῦν ὑπερβολικά τὰ λεγόμενα. Ἡ ἐπίδειξιμανία εἶναι τρέλλα. Λέει ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Ἐπειδή πρὸς ἐπίδειξιν αὐτῶ καί φιλοτιμίαν ἐκέκρητο οἱ πολλοί, ἀπό τούτου μάλιστα ἀπάγει, δεικνύς ὅτι εἰς δόξαν παραβλάπτονται, μανίας ὑπόληψιν κτώμενοι*» (Ε. Π. Ε. 18α,498). Μετάφρασις: Ἐπειδή χρησιμοποιοῦσαν τό χάρισμα τῆς γλωσσολαλίας γιά ἐπίδειξι καί γιά νά δοξαστοῦν, περισσότερο τούς ἀπομακρύνει ἀπό αὐτό, τονίζοντας, ὅτι ἡ κενοδοξία τούς καθιστᾷ μανιακοῦς.

● Θά ποῦν μερικοί:

—*Δέν μᾶς ἐνδιαφέρει τί λένε οἱ ἄσχετοι. Ἐμεῖς θά ντυνώμαστε, θά ψάλλουμε, θά πανηγυρίζουμε, θά στολιζώμαστε, ὅπως τὰ βρήκαμε. Στό κάτω-κάτω τῆ μεγαλοπρέπεια τῆς ὀρθοδόξου λατρείας θέλουμε νά τονίσουμε. Καί οὔτε εἶναι σωστό νά τὰ καταλαβαῖν ὅλα ὁ λαός!...*

Κατ΄ ἀρχάς ὁ Παῦλος δέν μιλάει γιά ἄσχετους. Μιλáει γιά «*ἰδιώτας καί ἀπίστους*» (στ. 23). ἦσαν οἱ καλοπροαίρετοι, πού ζητοῦσαν τήν ἀλήθεια. ἦσαν κάποτε καί οἱ κατηκούμενοι. Ἐξηγεῖ ὁ ἱ. Χρυσόστομος: «*Ἄπιστοι καί οἱ μεταβαλέσθαι δυνάμενοι, οἳ οἱ ἦσαν ἐπὶ τῶν ἀποστόλων οἱ θαυμάζοντες τὰ λεγόμενα τοῦ Θεοῦ μεγαλεῖα· οἳ ἐπὶ Κορνηλίῳ*» (Ε.Π.Ε. 18α,494). Μετάφρασις: Ἄπιστοι λέγονται καί ὅσοι μπορούσαν ν΄ ἀλλάξουν, ὅπως τήν ἐποχή τῶν ἀποστόλων ἦσαν ἐκεῖνοι, πού θαύμαζαν τὰ λεγόμενα μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ, ὅπως καί στήν περίπτωση τοῦ Κορνηλίου.

Ὅλα πρὸς δόξαν Θεοῦ! (στ. 24-25)

Ἡ ἀγάπη καί οἰκοδομεῖ τούς ἦδη βαπτισμένους χριστιανούς, καί ἀλιεῦει τούς μακράν μέν τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλά πού ζητοῦν τή σωτηρία.

«*Ἀπό τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν*», εἶπε ὁ Θεός στό Σίμωνα Πέτρο (Λουκ. ε΄ 10). Τό δόλωμα, πού θ΄ ἀλιεῦνται ψυχές γιά τό πλοῖο τῆς Ἐκκλησίας, εἶναι ὁ ταπεινός κατηχητικός λόγος, πού ὁ Παῦλος χαρακτηρίζει «*προφητεία*». «*Ἐάν δέ πάντες προφητεύωσιν*,

εἰσέλθη δέ τις ἄπιστος ἢ ἰδιώτης, ἐλέγχεται ὑπό πάντων, ἀνακρίνεται ὑπό πάντων, καί οὕτω τὰ κρυπτά τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται καί οὕτω πεσών ἐπί πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεός ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι» (στ. 24-25). Ἐπίδοσις στήν ἀπλο-ελληνική: «Ἄν, λοιπόν, συναχθῆ ὅλη ἡ ἐκκλησία καί ὅλοι γλωσσολαλοῦν, ὁ ἕνας κατόπιν τοῦ ἄλλου, καί τήν ὥρα αὐτή μποῦν στό κῶρο τῆς συνάξεως ἄσχετοι ἢ ἄπιστοι, δέν θά πούν, ὅτι εἶστε τρελλοί; Ἄν ὅμως ὅλοι διδάσκουν καί μῆ κάποιος ἄπιστος ἢ ἄσχετος, ἀπό τὰ λόγια πού θ' ἀκούσῃ σάν ἁμαρτωλός, θά αἰσθανθῆ, ὅτι ἐλέγχεται ἀπό ὄλους, ὅτι ἐξετάζεται ἀπό ὄλους. Καί ἔτσι τὰ κρυπτά τῆς καρδιάς του γίνονται φανερά. Κι ἔτσι θά πέσι μέ τό πρόσωπο στή γῆ καί θά προσκυνήσῃ τό Θεό, ὁμολογώντας: "Ὅντως σέ σᾶς εἶναι ὁ Θεός"».

Τό νά μῆ κανεῖς στήν Ἐκκλησία καί ν' ἀκούσῃ διάφορες γλῶσσες, πού ἐντυπωσιάζουν, εἶναι τό ἴδιο μέ τό ν' ἀκούσῃ λόγο συγκλονιστικό, πού θά τόν φέρῃ σέ συναίσθησι καί σέ μετάνοια καί σέ ὁμολογία;

• Πότε θά συναισθανθοῦμε τήν εὐθύνη, πού ἔχουμε ὡς λειτουργοῦσα Ἐκκλησία; Πολλοί σήμερα ἄσχετοι, φαινομενικά, μπαίνουν στό ναό, μέ ἀφορμή διάφορες κοινωνικές ὑποχρεώσεις (γάμοι, βαπτίσεις, κηδεῖες, μνημόσυνα). Ἄν κάθε περίπτωση τήν βλέπαμε μέ ἀγαπητικό βλέμμα, μέ ἱεραποστολική διάθεσι, θά

προσπαθοῦσαμε νά τά λέμε ὄλα κατά τέτοιο τρόπο, ὥστε νά γίνεται αὐτό τό θαῦμα, γιά τό ὁποῖο μιλάει ὁ Παῦλος: «Καί οὕτω τὰ κρυπτά τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνεται καί οὕτω πεσών ἐπί πρόσωπον προσκυνήσει τῷ Θεῷ, ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεός ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστι» (στ. 25). Καί θά εἶναι τό μεγάλο θαῦμα. Ἡ καινούργια γλωσσολαλία, ἀφού ἀπό τό στόμα τοῦ μέχρι κθές ἀδιαφόρου θά βγαίνει ἡ «ἀπαγγελία», «ὅτι ὁ Θεός ὄντως ἐν ἡμῖν ἐστι» (στ. 25).

• Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἀναφέρει τό παράδειγμα τοῦ Ναβουχοδονόσορ: «Καί Ναβουχοδονόσορ τόν Θεόν προσεκύνησε λέγων, "Ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεός ὑμῶν αὐτός ἐστι Θεός ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνήθη ἀποκαλύψαι τό μυστήριον τοῦτο". Εἶδες τῆς προφητείας (Δανιήλ) τήν ἰσχύν, πῶς τόν ἄγγριον ἐκεῖνον μετέβαλε καί κατήκνησε καί εἰς πίστιν ἤγαγε;» (Ε.Π.Ε. 18α,504). Μετάφρασις: Ὁ Ναβουχοδονόσορ προσκύνησε τό Θεό λέγοντας: «Ὁ Θεός σας πράγματι εἶναι ὁ ἀληθινός, πού ἀποκαλύπτει μυστήρια, ἀφού μπόρεσε ν' ἀποκαλύψῃ αὐτό τό μυστήριο» (Δαν. β' 47). Εἶδες τή δύναμι τῆς προφητείας, πῶς μετέβαλε καί κατήκνησε καί ὠδήγησε στήν πίστι ἐκεῖνο τόν ἄγγρι;

• Τούς ἀγγίους τό Εὐαγγέλιο τούς μεταβάλλει σέ ἁγίους.

• Τούς χριστιανούς ἡ Ἐκκλησία τούς ἐνισχύει μέ τήν κατανοπή τῆς λατρείας.

Δ.Γ.Α.

ΟΜΙΛΙΕΣ ΘΕΟΛΟΓΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ

(δύο βιβλία τοῦ ἱεροκλήρου ἀρχιμ. Δανιήλ Ἀεράκη)

Σημεῖα Θεοφανείας

Τό περιεχόμενό του ἀναφέρεται σ' ὅλες τίς λεγόμενες Δεσποτικές ἐορτές. Εἶναι ὁμιλίες καί κηρύγματα μέ ἀφορμή τά μεγάλα γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀποτελεῖται ἀπό 370 σελίδες.

Τιμᾶται εὐρώ (€) 10. Βοήθημα γιά κάθε κήρυκα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ.

Ἀλήθεια καί ζωή

Θεολογικά καί πνευματικά δοκίμια πάνω σέ θεμελιώδη θέματα, ὅπως ὁ Χριστός, ἡ Ἐκκλησία, ὁ ἄνθρωπος, ἡ Ἐλευθερία, ἡ Ἐξάρτησις, ἡ Ἁγιότητα, ὁ Χρόνος, ἡ Αἰωνιότητα.

Ἀποτελεῖται ἀπό 384 σελ.. Τιμᾶται εὐρώ 10. Ἀναγκαῖο ἐγκόλπιο γιά κάθε κληρικό καί λαϊκό. Τηλ.: 21032127713 - 2109765440.

Ἐλεύθεροι

ΣΧΟΛΙΑΣΜΟΙ

Σταυρός καὶ ἐκλογές

Από μέρες μετά τό στήσιμο τοῦ Σταυροῦ (14 Σεπτ.-Ἐψωσις τοῦ Σταυροῦ), θά ἔχουμε στήσιμο τῆς κάλπης. Ὁ Σταυρός εἶναι ἡ μόνη ἐκλογή, πού δέν εἶναι κάλπη, ἀφοῦ δέν εἶναι κάλπικη ἀγάπη. Εἶναι ἡ ἐκλογή τοῦ Θεοῦ. Τόν τρόπο αὐτό διάλεξε ὁ Θεός, γιά νά δείξη τήν ἀγάπη Του στόν ἄνθρωπο. «Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεός τόν κόσμον, ὥστε τόν υἱόν αὐτοῦ τόν μονογενῆ ἔδωκεν» (Ἰωάν. γ' 16).

• Ἡ ἐκλογή τοῦ Σταυροῦ γιά τήν ἐκλογή τῶν ἀνθρώπων! Τό σχέδιο τῆς θείας οἰκονομίας χρησιμοποίησε τό Σταυρό γιά τήν ἐξόφλησι τοῦ μεγάλου χρέους. Φορολογήθηκε ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄναμάρτητος, γιά νά διαγραφῆ τό δικό μας χρέος.

• Ἐκλέγουμε ἐμεῖς τό Θεό, διότι Ἐκεῖνος μᾶς ἐξέλεξε πρῶτος. «Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου» (Ἰωάν. ιε' 16).

• Μετά, λοιπόν, τή γιορτή τοῦ Σταυροῦ τά πολιτικά κόμματα θά ζητήσουν τό δικό μας... σταυρό, γιά νά ἐκλεγοῦν βουλευτές καί κυβερνήτες αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ζητοῦν σταυρό χωρίς νά πιστεύουν οἱ πολλοί στό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ.

Ἄν πίστευαν στό Σταυρό τοῦ Χριστοῦ:

1. Θά ἦσαν πῖο ταπεινοί. Θά ζητοῦσαν νά ἐκλεγοῦν ἀπ' τό λαό, γιά νά διακοιήσουν τό λαό στίς πραγματικές του ἀνάγκες. Συνήθως οἱ ἐκλεγόμενοι στήν Ἑλλάδα δέν εἶναι διάκονοι. Εἶναι ἐξουσιαστές. Δέν θυσιάζουν. Κερδοσκοποῦν.

2. Θά ἦσαν ἀκόλουθοι τοῦ δρόμου τοῦ Σταυροῦ. Ὅλοι μιᾶνε γιά μεταρρυθμίσεις καί ἀλλαγές, ἀλλά τή μεγάλη ἀνατροπή δέν τήν ἐγκολπώνουν. Κι ἡ μεγάλη ἀνατροπή γιά τή βελτίωσι τοῦ κόσμου εἶναι ὁ Σταυρός.

3. Θά καλοῦσαν τούς ψηφοφόρους ὄχι μέ *δημαγωγικά συνθήματα*, ἀλλά μέ λόγο ἀνυπόκριτης ἀλήθειας. Ὁ Ἰησοῦς Χριστός θά παραμένῃ ὁ αἰώνιος Ἄρχηγός, ὁ ἀλάνθαστος Ὁδηγός, ὁ ἀσάλευτος Ἄρχοντας, ἀκριβῶς διότι καλεῖ κοντά Του μέ τό σταυρικό σύνθημα: Ὅποιος θέλει νά μέ ἐκλέξῃ (νά μ' ἀκολουθήσῃ), νά θυσιάσῃ τό ἐγὼ του, νά πάρῃ τό σταυρό του καί νά βαδίσῃ στά ἴχνη μου (Μάρκ. η' 34).

Οἱ πιστοὶ βέβαια κάποιον κόμμα καί αὐτοὶ θά ψηφίσουν. Ἄς προσέξουν ὁμως!

Μεταμόσχευσις-Μεταφύτευσις!

Ανοδεύουν εὐχές τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο στό ταξίδι του γιά τό Μαϊάμι τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν. Κάθε ἄνθρωπος, πού ἔχει τήν οικονομική δυνατότητα, ἀλλά καί κατέχει ὑπερέχουσα θέσι, ἀναζητεῖ τή θεραπεία του κι ἔξω ἀπ' τά σύνορα τῆς Ἑλλάδος, ὅσο κι ἂν θεωρητικά λή, πῶς ἔχει ἐμπιστοσύνη στήν ἐδῶ ἰατρική.

ἸΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΒΑΠΤΙΣΤΗΣ

Κωδικός
1323

ΜΗΝΙΑΙΟ ΟΡΘΟΔΟΞΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ἰδιοκτήτης: Σύλλογος «Ἰωάννης Ὁ Βαπτιστής»

Ἐκδότης: Παναγ. Καραθανασόπουλος

Χριστοκοπίδου 12 - 105 54 - Ἀθήνα

www.ioannisvaptistis.gr

Τηλέφωνα: 2103212107 & 2109765440

e-mail: info@ioannisvaptistis.gr

Ἐπευθύνος Τυπογραφείου:

Κωνστ. Σανιδᾶς, Ἰωαννίνων 6 - Μοσχᾶτο

Ἐτησία συνδρομή:

Ἐσωτερικοῦ 10 €. Κύπρου 20 €.

Ἐξωτερ.: Εὐρώπης 20 €. Ἀμερικῆς: δολ. 25.

Καναδᾶ καί Αὐστραλίας: δολλάρια 30.

Ἐπιταγές καί ἐπιστολές:

Περιοδικό «Βαπτιστής»

Χριστοκοπίδου 12, 105 54, Ἀθήνα.

Γιατί ν' αποκλείσουμε απ' τό δικαίωμα αυτό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Χριστόδουλο; Καί οἱ πτωχότεροι καί ἄσημοι, πού ἀναμένουν στή λίστα κάποιος νοσηλευτικῆς μονάδας, κι αὐτοί ἀποδέχονται τό γεγονός τῆς μεταβάσεως τοῦ Μακαριωτάτου στό Μαϊάμι!

Ὁ λαός, ἀπό σεβασμό στό πρόσωπό του, δέν πολυσχολιάζε πολυτελῆ (μυθώδη) ταξίδια του στό ἐξωτερικό γιά λόγους ἀναψυχῆς. Θά σχολιάση τώρα ταξίδι του γιά λόγους υγείας;

Ὅχι μόνο δέν σχολιάζει, ἀλλά καί εὐχεται καί **προσεύχεται** ὁ πιστός λαός νά πετύχη ἡ δύσκολη ἐπέμβασις ἀπό τόν διεθνοῦς φήμης Ἑλληνα χειρουργό κ. Ἀνδρέα Τζάκη. Ὅλοι προσευχόμαστε νά ἐπιστρέψῃ υγιής!

● Πορεύεται γιά **μεταμόσχευσι!** Ἄλλου ἀνθρώπου μόσχευμα (ἥπαρ) θά φυτευτῆ στόν ὄργανισμό τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, σέ ἀντικατάστασι τοῦ κατεστραμμένου δικοῦ του ὄργανου.

● Ἐπίτευγμα τῆς ἱατρικῆς οἱ μεταμοσχεύσεις, μέ τό ἀναμενόμενο ἔστω ποσοστό μή ἐπιτυχίας.

● Ἐπίτευγμα τῆς θεραπευτικῆς τῆς Ἐκκλησίας οἱ **πνευματικές μεταμοσχεύσεις**. Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μεταφυτεύει νέα καρδιά, «καρδίαν καθαράν», νέα μυαλά, «νοῦν Χριστοῦ», νέο αἷμα, νέα ζωή.

● Τό **«μετά»** δέν ἔχει μόνο χρονική σημασία. Ἐχει καί τή σημασία τῆς **ἀλλαγῆς**. Ὅλοι ἔχουμε ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς, πού λέγεται **μετάνοια**. Θά ἦταν ἄραγε ἀσέβεια στό πρόσωπό του νά εὐχηθοῦμε καί στόν ἀγαπητό μας ἀδελφό καί πατέρα, στόν ἐπίσκοπο Χριστόδουλο, μαζί μέ τό «καλή μεταμόσχευσι!» καί τό «καλή μετάνοια!»;

● Ἄν ὁ Κύριος τοῦ χαρίση ἔτη ζωῆς - καί τό εὐχόμαστε ὀλόψυχα - νά ἐργαστῆ γιά μιά **ἀγία μεταφύτευσι** στό χωρο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς εἶναι ἐπιτακτική.

● Ἄν καί ἐκεῖνον τόν καλέση ὁ Κύριος - ὅπως ὅλοι μας ἀνά πᾶσαν στιγμὴν ἐνδέχεται νά κληθοῦμε - εὐχόμαστε νά εἶναι

ἔτοιμος γιά τή μεταφύτευσί του στή **βασιλεία** τοῦ Θεοῦ τήν αἰώνιο!

Τό θέλημα τοῦ Κυρίου ἡμῶν «γινέσθω» (Λουκ. κβ' 42. Πράξ. κα' 14).

Καραδοκοῦν οἱ «κραγμένοι»!

Κριματισμένοι ἀπ' τό Εὐαγγέλιο καί τήν Ἐκκλησία οἱ ἀνώμαλοι, οἱ **ὄμοφυλόφιλοι**, οἱ κίναιδιοι. Διεστραμμένοι ἐκ πεποιθήσεως (ὄχι ἐξ ἀδυναμίας!), πασχίζουν νά παίρνουν ἀνώτατες θέσεις καί στή διοίκησι τῆς Ἐκκλησίας. Καί τά καταφέρνουν.

Τήν προστυχιά τους τήν περιβάλλουν μέ ράσα! Τήν ἐπιδεικνύουν μέ ἐπιστήθιους σταυρούς καί ἐπανωκαλύμμαυχα. Τήν προβάλλουν μέ ἐγκόλπια καί μίτρες. Τήν ἐπιβάλλουν μέ πατερίτσες καί δοτές ἐξουσίες!

Παραδομένοι ἡδονιστικά «εἰς πάθη ἀτιμίας», ἔχουν μεταλλάξει «τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρά φύσιν» (Ρωμ. α' 26). Μέ ἀναίδεια γιά τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, τήν ἁγία Ἐκκλησία, ἐνεργοῦν **σαδιστικά** γιά νά φθείρουν ὅ,τι εὐσεβές ἔχει ἀπομείνει.

Εἴμαστε ὑπερβολικοί; Πῶς σεῖς κρίνετε δυό ἀπ' τίς πολλές περιπτώσεις **δεσποτοποιήσεως** «κραγμένων» τύπων, πού δέν ἔχουν ἀπλῶς ἓνα «κουσούρι», ἀλλά περιφέρουν προκλητικότερα ὅλη τήν **ἐκούσια» διαστροφή** τους;

● Ἡ **μιά** περίπτωσις: Πρὶν ἀπό τριάντα χρόνια κουνιστός νεαρός βρέθηκε σέ ἐκκλησιαστικό «φροντιστήριον». Στή συνέχεια ἁγιορείτης ἡγούμενος τόν ἔκανε μεγαλόσχημο, χωρίς δοκιμασία! Τόν ἀποσημάτισαν γιά τά κατορθώματά του σέ μικρό χρονικό διάστημα. Διώχτηκε ἀπ' τό Ἅγιον Ὄρος. Ἀναγκάστηκε νά στρατευτῆ. Μετά; Προσκολλήθηκε σέ δεσπότη! Αὐτός τόν ἔκανε ἀρχιμανδρίτη!

Μέ τρίτο πλέον ὄνομα γύριζε περιφέροντας ἀναιδῶς τήν **διεστραμμένη ἰδιαιτερότητα** του! Τό σορτσάκι καί τό τσιγαράκι ἡ προσφιλῆς του ἐμφάνισις!

Προκαθήμενος παλαίφατης τοπικῆς Ἐκκλησίας, μόλις ἐξελέγη, **τόν ἔκανε δεσπότη!** Ποιόν; Τόν ἀποσηματισμένο, τόν

κραγμένο, τόν προκλητικό! Τόν διάλεξε, σέ πείσμα σοβαρών παραγόντων, πού είδοποίησαν πώς πρόκειται για **σεσημασμένο όμοφυλόφιλο!**

Κι ύστερα από λίγο νέα έπιβράβευσις τής σαδιστικής προστυχιᾶς: Τοῦ ανατέθηκαν ὑψηλότερα καθήκοντα!

● Η ἄλλη περίπτωση: Πρίν από λίγα χρόνια σέ Ἐκκλησία τοῦ ἔξωτερικοῦ ἔγινε δεσπότης ρασοφόρος, πού ὄχι ἀπλῶς ἦταν κραγμένος γιά τοιοῦτου εἴδους συμπεριφορές, ἀλλά καί στή γενέτειρά του ὁ σεμνός προηγούμενος ἐπίσκοπος δέν τόν ἄφηνε οὔτε νά πατήση! Αὐτός τώρα **φιγουράρει** μέ ἐγκόλπιο καί μίτρα!

● Φήμες φέρουν, ἀνάμεσα στούς ὑποψηφίους γιά τόν **Ἀρχιεπισκοπικό θρόνο** πρόσωπο, πού καίτοι «κραγμένο», ἔχει πρόσβασι σέ ἀνώτατα κυβερνητικά κλιμάκια! Θάχουμε χειρότερα ἀπ' τά **Ἰακωβικά** τοῦ Ἰανουαρίου τοῦ 1962!

Καί τότε μέν ἔπεσε ὁ Ἰάκωβος (Βαβανάτσος), διότι ἦσαν ἄλλες οἱ εὐαισθησίες. Τώρα; Ἡ όμοφυλοφιλική συμπεριφορά ἀποτελεῖ **«προσωπικό δεδομένο»** ἀκόμα καί γιά... ἐπίσκοπο!

Τό **πρῶτο** γιά τήν Ἐκκλησία θέμα εἶναι αὐτό! Ὅλοι τό ξέρουν, ὄλοι τό συζητοῦν. Μά κι ὄλοι ντρέπονται ἢ φοβοῦνται νά ποῦν τή φράσι, πού ἐκστόμισε σέ μεγαλειώδη κληρικολαϊκή διαδήλωσι τό 1965 ὁ φλογερός ἱεροκῆρυξ (τότε) **πατήρ Αὐγουστίνος Καντιώτης**:

«Δέν θ' ἀφήσουμε τήν Ἐκκλησία νά γίνῃ Ἐκκλησία τῶν πού... (δηλαδή τῶν **όμοφυλοφίλων!**)».

Τό νερό... νεράκι!

Φταῖνε πολλά γιά τή **λειψυδρία**, πού ἀπειλεῖ καί τή χώρα μας. Φταῖνε ἢ ἀλλαγὴ στίς κλιματολογικές συνθήκες σ' ὀλόκληρο τόν πλανήτη. Γιά τά ἐπόμενα χρόνια ἀναμένεται αὐξησις τής θερμοκρασίας κατά δύο τουλάχιστον βαθμούς. Ἦδη ὁ **καύσωνας** τόσο τοῦ Ἰουνίου, ὅσο καί τοῦ Ἰουλίου, πού ἀνέβασαν τό θερμομετρο στούς 45 βαθμούς, φανερώνει τί

ἐπιφυλάσσει τό μέλλον στούς κατοίκους τής γῆς, πού ἀλόγιστα βάλθηκαν νά καταστρέψουν τό θαῦμα τής δημιουργίας.

● Φταῖνε ἡ **ἀδιαφορία** καί ἡ **ἀπληστία** τῶν νεοελλήνων, σέ συνδυασμό καί μέ τή **φιλαντία** τους. Κάνουν ἀλόγιστη χρῆσι νεροῦ, πού ἀντλοῦν ἀπό διάφορες γεωτρήσεις καί ποτίζουν ἐκτάσεις ἢ σέ ὦρες ἀκατάλληλες ἢ φυτεῖες, πού χρειάζονται ἄλλου εἴδους πότισμα (π.γ. στάγδην).

● Φταῖνε ἡ **ὑπερκατανάλωσις** νεροῦ. Ὅταν π.χ. νησί 5.000 κατοίκων τό καλοκαίρι «φιλοξενῇ» πάνω ἀπό 60.000 κατοίκους, πῶς θά ἐπαρκέσουν οἱ συνήθεις πόροι νεροῦ; Ὅλα τά καράβια ν' ἀδειάζουν νερό στούς ταμιευτήρες τοῦ νησιοῦ, δέν θά ἱκανοποιήσουν ἀνάγκες, πού ὁ ἀλόγιστος τουρισμός (ἀλητοτουρισμός;) δημιουργεῖ.

● Φταῖνε **βιομηχανίες**, πού βρίσκουν εὐκολη γι' αὐτούς, θανατηφόρα ὁμως γιά τοὺς γύρω κατοίκους, λύσι. Διοχετεύουν λύματά σέ ποτάμια καί χειμάρρους τής περιοχῆς. Τό ἀποτέλεσμα; Ὁ Ἄσσωπος π.χ. ποταμός στή Βοιωτία εἶναι ὀλοκληρωτικά μολυσμένος καί πόλεις, ὅπως τά Οἰνόφυτα, πίνουν νερό-δηλητήριο!

Προτείνονται διάφορες λύσεις, ὅπως:

● **Ἀφαλάτωσις** θαλασσίου ὕδατος.

● Βομβαρδισμός νεφῶν, γιά **τεχνητή βροχή**.

● **Ἀρδευτικά** ἔργα μέ τελειότερη καί δικαιότερη μορφή.

● Ἐκτροπή ποταμῶν, ὅπως τοῦ Ἀχελώου.

Ὅλα αὐτά καί στοιχίζουν καί συναντοῦν ἀντιδράσεις. Ὑπάρχουν ἄλλα, πού δέν στοιχίζουν, ἀλλ' ἀπαιτοῦν ἀνθρώπινο **πολιτισμό** καί **ἀγάπη**, ὅπως:

● Νά μή σπαταλάμε νερό ἄσκοπα!

● Νά μή θεωροῦμε τόν ὑδροφόρο ὀρίζοντα ἰδιοκτησία μας. Τό νερό, ὅπως κι ὁ ἀέρας κι ὁ ἥλιος, εἶναι **κοινά ἀγαθά**. Τά προσφέρει γιά ὄλους ὁ Θεός, πού εἶναι ἡ ἀγάπη **χωρίς σύνορα**.

● Νά μή δηλητηριάζῃ ἢ πλεονεξία τὰ νερά, πού τρέχουν καί γιά τοὺς ἄλλους.

● Πρό παντός: Νά προσφεύγουμε μέ πιστι στήν **Πηγὴ** ὄλων τῶν ἀγαθῶν, καί

των υδάτων φυσικά. Είναι ο καλός Θεός. Όταν μέ πείσμα κλείνης τήν **κεντρική «βάνα»**, πώς νά κυλήση ἀπ' τόν ταμειωτήρα νερό στό δίκτυο;

Μέ τήν **ἀπιστία** μας καί τήν **ἔλλειψη προσευχῆς** ἔχουμε κλείσει τήν κεντρική «βάνα» ὄλων τῶν γηίνων υδάτων. Κι αὐτή εἶναι ἡ **εὐλογία** τοῦ Θεοῦ. Ὁ δικός Του ταμειωτήρας εἶναι ἀστείρευτος. Ἡ δική μας πίστις στερεύει.

Ἐπακόλουθο; Θά ποῦμε τό νερό... νεράκι! Θά ζήσουμε φρικτές οικολογικές καταστροφές. Θά φιλονεικοῦμε γιά τό ποιός φταίει, χωρίς νά μπορούμε νά ἀνοίξουμε τούς κρουνούς τοῦ οὐρανοῦ, γιά νά βρέξη.

• Ὁ Χριστός εἶναι τό **Νερό τῆς ζωῆς**. Μαζί Του ξεδιψᾶμε καί σωματικά, ἀλλά καί πνευματικά. Μᾶς καλεῖ: «Ὁ διψῶν ἐρχέσθω πρός με καί πινέτω» (Ἰωάν. ζ' 37).

Ὁ προφήτης Ἡλίας προσφέρει τή λύσι: «Προσηύξατο Ἡλίας, καί ὁ οὐρανός ὑέτόν ἔδωκε καί ἡ γῆ ἐβλάστησε τόν καρπόν αὐτῆς» (Ἰακ. ε' 18).

Συνήγορος τοῦ Παιδιοῦ

ἄθηκαν τόσα **δάση**. Τό φετινό καλοκαίρι ἦταν ἀπ' τά φρικτότερα ὡς πρός τίς **πυρκαγιές**. Ἡ Ἀθήνα π.χ. ἔμεινε χωρίς πνεύμονες. Ζώστηκε ἀπό φωτιές. Καί τά τρία βουνά τῆς, Πάρνηθα, Ὑμηττός, Πεντέλη, κἀθηκαν κυριολεκτικά. Ἐρημος ὁ

τόπος ἐκεῖ, πού ἄλλοτε ὑψώνονταν πανέμορφα δέντρα.

• Χειρότερη ἢ ζημιά, πού καταστρέφει **πνευματικές φυτεῖες**. Ἀπ' τά δέντρα πολυτιμότερα εἶναι τά **παιδιά**. Εἶναι τά **νεόφυτα** γιά τόν κῆπο τῆς οἰκογένειας, τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἑλλάδας.

Ἡ Ἑλλάδα ὅλο καί ἐρημώνει. Τείνει νά μεταβληθῆ σέ κῆπο χωρίς λουλούδια. Ἔχει κλουβιά χωρίς πουλιά. Σπίτια καί βίβλες παντοῦ. Παιδιά σχεδόν πουθενά!

• Στίς ἐφημερίδες τῆς 18ης Αὐγούστου δημοσιεύτηκε ἀναφορά τοῦ **συνηγόρου τοῦ Παιδιοῦ** (μιά ἀπ' τίς ἀνεξάρτητες Ἀρχές). Μιλáει γιά σαφεῖς παραβάσεις τοῦ κώδικα τοῦ Ο.Η.Ε γιά τά **δικαιώματα τοῦ Παιδιοῦ**. Καί προτείνει μέτρα, ὅπως ψυχοπαιδαγωγικές ὑπηρεσίες, στήριξι σχολικῶν μονάδων ἀπό παιδοψυχιάτρους, προστασία τῶν δικαιωμάτων τῶν παιδιῶν, ἀσφαλεῖς παιδικές χαρές, παιδιατρικά νοσοκομεία, προτεραιότητα στά θέματα τῶν παιδιῶν...

Καί συνοψίζει: «**Νά δυναμώσουμε τή φωνή τῶν παιδιῶν!**»

• **Νά δυναμώσουμε τήν κραυγή τῶν παιδιῶν!** Παιδιά πολλά, ἑκατοντάδες χιλιάδες, ἀπεγνωσμένα κραυγάζουν:

«**Θέλω νά ζήσω! Γιατί μέ σκοτώνετε; Τί σᾶς ἔκανα; Τί σᾶς ζητάω; Γιατί μέ στραγγαλίζετε;**».

Κανένας, λοιπόν, συνήγορος γιά τά **ἀγέννητα βρέφη**; Ὅλοι κατήγοροι; Ὅλοι εἰσαγγελεῖς, πού προτείνουν τή σφαγή τους μέ τή μέθοδο τῆς **ἐκτρώσεως**;

Λυπούμαστε, γιατί ὁ ἀποθανὼν γνωστός νομικός καί δημοσιογράφος Γ. Κουμάντος ἐγκωμιάστηκε κυρίως γιά τή θέσι του ὑπέρ τῶν ἐλευθέρων ἐκτρώσεων! (ιδε ἄρθρο στήν «Καθημερινή», 17 Αὐγ. 2007).

• **Νά δυναμώση ἡ Ἐκκλησία τήν κραυγή τῆς, ποῦναι ἢ κραυγή τοῦ Χριστοῦ:** «Ἄφετε τά παιδιά ἔρχεσθαι πρός με καί μή κωλύετε αὐτά» (Ματθ. ιθ' 14).

Μὴν ἐμποδίζετε τά παιδιά:

• **Νά ζήσουν ὑπὸ τό φῶς τοῦ ἡλίου.**

• **Νά ζήσουν κοντά στό Χριστό, γιά νά ναι ἐλεύθερα καί χαρούμενα!**

Δέκα εὐρώ ἢ ἐπίσια συνδρομῆ

■ Ἡ ἐξόφλησις γίνεται:

• Ταχυδρομικά στή διεύθυνσι «**Βαπτιστής**», **Χριστοκοπίδου 12, 10554, Ἀθήνα.**

• Στό Γραφεῖο **Χριστοκοπίδου 12 (Μοναστηράκι)** καί στό Βιβλιοπωλεῖο «**Βαπτιστής**», **Ἐθν. Ἀντιστάσεως 103 (Ἄγιο Δημήτριο).**

• Λογαριασμό: **0026.0236.39.0100353548 EUROBANK.**

■ Οἱ τοῦ **ἐξωτεριοῦ** ν' ἀποστέλλουν τό ἔμβασμά τους στό ὄνομα «**Βαπτιστής**» (χωρίς τή λέξι Περιοδικό).

■ Τηλέφ.: **2103212713** καί **2109765440.**